

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

De integra sui manifestatione & subjectione. Thema. Unumquodque ante
faciem suam gradiebatur. Ezech. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

Redemptoris, usque ad mortem crucis. Patri suo obedientis, abnegando voluntatem propriam, ut impleamus Divinam; exuendo iudicium proprium, ut sequamur iudicium Superiorum. Hæc ratione lignum vitæ, seu arbor obedientiæ, non solum nos alacres, sanos, fortes ac constantes red-

det, verum etiam vitam nobis proregabit, non quidem hanc mortalem, in mundo isto, ad aliquot annorum millia; sed vitam illam immortalem, cœlestem & beatam protendet & protrahet, in æternitates æternitarum pereunaturam.

REGULA XXXII.

De integra sui manifestatione & subiectione.

EXHORTATIO IN EANDEM,

Fructus integræ manifestationis & subiectionis demonstrat,

T H E M A.

Unumquodque animal ante faciem suam gradiebatur. Ezech.

V E L

Liberam sui ipsorum dispositionem, cum vera obedientia Superiori relinquunt. Reg. 32.

Vnum obedientiæ veræ, subiectionisque perfectæ symbolum & Propheeta Ezechiel c. 1. Et Evangelistarum Aquila Apoc. c. 4. 8. depingit ac mentis nostræ obsequiis objicit: dum asserit se con-

spexisse *Quatuor animalia* (à Deo, ut exponit S. Hieronymus imaginatio eius proposita) *quæ erant 1. plena oculis. 2. Pennæ extensa desuper. 3. Unumquodque ante faciem suam gradiebatur. 4. Non revertebantur, cum succederent.* Ita Ezechiel. Quatuor hæc animalia, ad litteram, quatuor Angelus primarios, seu Cherubinos, tanquam Principes, Majestatem Divinam ins-

pantes, Mundi & Ecclesie protectores. omniſque providentiæ Divinæ ac gubernationis, in bellis nominatim, victoris ac triumphis, adminiſtros, ſignificabant & præfigurabant. Tropologicè verò quaternæ hæc animalia, veros obediētes, ſeſeque liberæ Præſidium ſuorum diſpoſitioni, penitus relinquentes, repræſentant. Hi enim horum inſtar animalium, oculis in unam Numinis ſupremi voluntatem deſixis, parati ſtant ad eundem, quoquoque impetus aut notus juffionis Divinæ impulerit, ante faciem ſuam reſtā procedendo, ad id, quod imperatur; nec declinando ad dexteram vel ſiniſtram, nec revertendo antè, quàm operi inſueto exactè præſtito, coronam imponerent.

Quomodo igitur, more horum animalium, Religioſos, præſertim Societatis noſtræ, oporteat eſſe 1. plenos oculis. 2. Ad nutum obediētiæ ſtare paratos. 3. Ambulare ante faciem ſuam ac ſimpliciter obedire. 4. Non reverti, ſed Superiorum ordinationi ſe penitus conformare, diſtione præſenti explanabimus.

I. Quatuor animalia, ab Ezechiele conſpecta, plena erant oculis, antè & retrorsus & foris. Id eſt, ut Scripturæ Divinæ Interpretes commentantur, erant perſpicaciſſimi, providentiſſimi & ſapientiſſimi Angeli, intellectu & cognitione, naturali & ſupernaturali, in gubernatione mundi & Eccleſiæ. Horum Cherubinatorum inſtar, Religioſi (in primis Societatis) ſunt quoque perſpicaces, pleni oculis, intus & foris, ut ſeipſos probè cognoſcant,

ſuas paſſiones, inclinationes, ac vitia intimè perſpiciant, quò teſe Superibus, integrè manifeſtare valeant, illudque implere, quod præſens regula commemorat: *Nil ei clauſum, ne conſcientiam quidem propriam tenendo*: Hæc enim ſubditi manifeſtatio, & cognitio Superioris, omnino neceſſaria eſt, ad rectam ſubditi gubernationem ac directionem, ne illum Superior vel peccandi periculo exponat; vel ſuprà, quàm vires ferant, oneret. Deinde verò præviâ hæc manifeſtatione & cognitione; rurſum Religioſi (Societatis) perſpicaces ſint, pleniſque oculis, nõ in cauſis indagandis, cur hoc, illòve modo, de ſe diſponatur, verùm in eo, ut intimè penetrent, firmiſſimèque teneant: quidquid re bene intellectū, & ſubditi perſonâ probè cognitâ Superior ordinaverit, eſſe ipſiſſimam Numinis ſupremi voluntatem; ſecundum illud certiffimum æternæ veritatis eſſatum: *Qui vos audit, me audit; qui vos ſpernit, me ſpernit*. Luca c. 10. Et ſecundum illud Apoſtoli: *Non eſt poteſtas niſi à Deo; qua autem à Deo ſunt, ordinata ſunt. Itaque qui poteſtati reſiſtit, Dei ordinationi reſiſtit*. Rom. 13.

Hæc duo proinde, tanquam obediētiæ fundamenta Religioſis omnibus clarè cognoſcenda, intimèque penetranda ſunt: mirificè enim onus obediētiæ alleviant, & dulcorant.

II. Jacto hoc obediētiæ fundamento, Religioſos, inſtar Cherubinatorum prædictorum, paratos eſſe oportet ad nutum obediētiæ, & pennas deſuper extentas habere, quaſi ad volatum expeditas. Aut inſtar Seraphinorum,

p p p 2

de

II.
Sret ex-
panſis
alis.

de quibus *Isaias c. 6. Seraphim stabant, volabant, clamabant. Stabant* quasi in prociectu, parati ad volandum, quocumque *Majestas Divina mandasset. Volabant*, binas alas agitabant, & instar avium grandiorum, ante volatum alas, ter quaterve concurentium, quasi volaturiebant. Et *clamabant*, Deum laudando & consuetum trifagion cantando. Pari pacto Religiosi (Societatis) cognitâ Dei per Superiores voluntate, *stent* parati ad obediendum, *volent*, seu alas explicent. ad iussa peragendum, & *clament* *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus omnipotens: Sanctus* in judiciis suis, *Sanctus* in dispositionibus suis, *sanctus* in omnibus operibus suis. quid enim ipse per Pralatos nostros ordinaverit, non est, nisi bonum, justum, & sanctum; adeoque à nobis magnâ promptitudine exequendum. Hâc ratione, liberam sui & rerum suarum dispositionem Superiori relinquunt; nec directè vel indirectè per se vel alios urgeant, ut alium locum, aliud officium obtineant, aut quovis modo Superiorum dispositionem infringant. Nunquam sanè Religiosus tranquillitate, quiete ac pace uberiore gaudet, quàm si totum se Pralatorum, Dei locum tenentium, arbitrio consignet.

Illustre hujus obedientiæ promptæ, ac resignationis perfectæ exemplum suggerit historia Societatis p. 1. l. 3. n. 8. & 9. Ubi S. Ignatius occasione expeditionis siculæ, domesticorû obedientiâ periclitaturus, jussit omnes & singulos in charta designare, num ad abeundum Româ in Siciliam, atq; ad manendum,

mētis trutinâ in æquilibrio starent, sua differentiâque in se sentirent acordia quavis, inferiora ac superiora tractandû, vel quovis manuum officiorumque labores exercendum. Ecce die conditâ, ad unum omnes, numero sex supra triginta, ad omnia itinera non modò in Siciliam, verùm etiam ad Indos; ad omnia officia & ministeria, promptos sese paratôsque offerrebant. Inter reliquos resignatio R. P. Petri Causii emittit; qui hæc, in charta exarata, exhibuit. Habitâ mecum de liberatione, super iis, quæ Reverendissimus in Christo Pater meus & Præpositus Magister Ignacius proposuit, primarij, adjuvante Domino, in utramvis partem aquè per omnia moveri me tentio, sive Domi hîc manere persequi jussit; sive in Siciliam, Indiam, aut quovis aliò transmiserit. Tum in Siciliam si abeundum sit, simpliciter mihi gratissimum fore profiteor, quale quale injungatur officium, illic obediendum, etiam coci, hortulani, olearij, adjutoris, & in quavis disciplina, licet mihi ignota professoris: atque ab hoc ipso die, qui est quintus Februarii, sanctè voveo, sine omni respectu me curaturum nihil in posterum, quod quidem ad habitationis, missionis, similitive commoditatis meæ modum ullum facere posse unquam videbitur; relicta semel ac semper ejusmodi curâ, omnique sollicitudine, Pater meo in Christo Reverendo Præposito, cui sanè tam quoad animi, quàm corporis gubernationem, & intellectum ipsum ac voluntatem meam, per omnia, plenè subijcio, humiliter offero, fideliterq; commendo in Jesu Christo

Domi-

Domino nostro. Anno octavo supra millesimum, quingentesimum, quadragésimum.

Horum exemplo, liberam nostri ipsorum, rerumque nostrarum dispositionem, Superiori relinquamus, ad omnia parati; non secus, atque ferum candens è camino extractum in fabri est arbitrio, ut de P. Balthasare Alvarez legitur, in vita c. 1. Sic vetè obedientiæ ac resignationis virtute coruscabimus, aptaque Divinæ gloriæ & salutis animarum instrumenta evademus.

III. Tertium, quod ab Ezechiele in Cherubinis prædictis notatum, descriptumque legimus, est id: *Unumquodque eorum coram facie sua gradiebatur. 8. 9. Et ibidem 8. 12. Unumquodque eorum coram facie sua ambulabat.* Hoc est, Cherubini hi rectè incedebant, quò mittebantur, pergebantque ad locum destinatum, non declinando ad dextram, aut sinistram, sed rectè. Quid Genii isti cœlestes nos aliud docent, quàm nobis quoque ad locum & officium ab obedientia destinatum rectè pergendum esse, non repugnando, ut S. Fundator in regula meminit, non contradicendo, nec ullà ratione iudicium proprium ipsius iudicio contrarium demonstrando; ut per unionem ejusdem sententiæ & voluntatis, atque per debitam submissionem, melius in Divino obsequio conserventur & progrediantur. Si sic humili & simplici mente nos totos liberæ Dei & Superiorum dispositioni committamus, vetè in obsequio Divino progredimur, tutoque itinere ad æter-

nitatis felicitis metam properamus.

Hæc est via certa & secunda, de qua Deus Pater S. Catharinæ Senensi in Dialogis c. 163, revelavit dicens: *Religio est veluti navicula secunda, animarum ad perfectionem currere volentium, eas ad portum salutis æternæ perducens tutissime.* Hæc est via recta & brevissima, compendiosissimaque ad cœlum semita, quam, quisquis ingreditur, dicere de eo licet illud Sap. 14. 13. *Consummatus in brevi explevit tempora multa.* Atque ut hic taceamus notiores, Dositheum, Aloysium, Stanislaum, Bergmannum; memorabile est de Religioso Ordinis S. Hieronymi, quod refert Petrus de Vega in vultu sui Ordinis: Is à Sanctorum suorum Patronorum cœtu glorioso visitatus, diserte edixit: Dolore crucior, tam exiguos à me in religione exantillatos fuisse labores: verum ob amarum Domini mei passionem & crucem & religionis obedientiam, rectè ad cœlum contendo. Quibus dictis paulò post, gaudio ingenti delibutus & facie Angeli instar radiante, inter pias aspirationes, animam Deo reddidit. Hæc autem securitas innuitur verbis Apostoli: *Obedite Præpositis vestris: ipsi enim pervigilant, quasi rationem reddituri de animabus vestris.* Hebr. 13. 17. Denique hæc obedientiæ via, amœna est & jucunda: S. Dorotheus de semetipso factus est doct. 5. obedientiam tantæ sibi quietis & solatii fontem fuisse; ut dolens id, tanquam tentationem hanc, spiritus directori aperuerit, à quo acceperit: tranquillitatem hanc & amœnitatem animi,

P p p j pro-

proprium obedientia fructum esse. Obedientia quoque mirâ B. Aloysium iucunditate perfundebat, dum pendebat Religionem navi non abfimilem esse; in qua propter obedientiam, non minores progressus facerent, qui otiosi sedent, quàm qui remigando defudant. *In vita eius.* Eiusdem sententia fuisse legimus S. Ignatium, à quo R. P. Franciscus Costerus, tria in tyrocinio documenta se accepisse memorabat, quæ & ipse servare, & aliis pariter præscribere solitus fuit, ut nimirum animi demissionem & obedientiam cordi haberet; ita enim fore (quod erat tertium) ut perpetua animi pace ac lætitia potiretur. *Tannerus p. 523.* Neque id in vita duntaxat, verùm etiam in morte, ut expertus fuit R. P. Joannes Gerardius Belga; qui in agone supremo rogatus, quid sentiret de obedientia? respondit: qui lætitiâ in agone sentire desiderat, se Superioribus obedientem, & ad omnia officia resignatum exhibeat. *Ex annis Anno 1786.* Igitur ante faciem suam quisque simpliciter gradiatur, viâ obedientiæ; & omnes dictos favores experietur.

IV.
Nec revertatur.

IV. Quartum cherubici obedientia symboli punctum est: *Nec revertantur, cum incederent.* Ezech. c. 1. v. 12. Id est, rectâ viâ, ad iussa exequendum, pergebant, & quidem celeritate magna, *instar fulguris coruscantis*: nō erant animalia hæc quaternis canibus similia, qui sapius revertuntur, viamque eandem bis relegunt: sed quò impetus spiritus eos impellebat, celeritate ac

promptitudine mirâ properabant. Hoc loci tamen, dubium fortasse quomoveat, existimans, eundem Prophetam Ezechielem c. 4. v. 14. sibi contradicere, dum ait: *Animalia ibi non revertantur.* Verum hæc sibi minime repugnant; non enim redibant opere etiamnum imperfecto; sed eo absoluto, perfectoque revertantur; ut resum se coram Throno Dei sistentes, parata, ad nova alia iussa excipientia ac pari rectitudine exequenda. Pari modo Religiosi (Societatis) ante opus aut officium expletum non revertantur, non interrumpant, non cessent, non differant iussa, sed integrè & celeriter, *instar fulguris coruscantis* procedant, & mandata perficiant; immo autè suo ritè absoluto, revertantur, ac denudò ad nova imperata capienda Superiori promptos, alacresque se sistant.

Quæ cum ita sint, Charissimi, instar quatuor ante laudatorum animalium, Ezechieli Prophetæ representatorum, 1. Simus pleni oculis, tunc cognitione & manifestatione nobilitum in perspicua intelligentia, Numinis supremi voluntatem esse, quicquid Superior ordinaverit. *Qui enim audit, me audit.* 2. Hoc innixi fundamento, pennas seu alas, tanquam volaturlentes, explicemus, atque ad omne mandatum Prælati, imò & quantum parati, accinctique stemus. 3. Obrento autem obedientia signo, ambulemus simpliciter coram facie nostra, viâ designatâ, quæ tuta, compendiosa, ac iucunda est ad beatitudinis metam semita. 4. Nec revertamur, nisi opere ad amissum expleto.

ut nova iussa capeffamus. Hâc ratione melius in obsequio Divino conservamur, de virtute in virtutem progrediemur, & tandem cum veris obedientibus, ad patriam cœlestem transferemur: ubi cum Seraphinis &

Cherubinis stabimus, volabimus, atque cantabimus lætissimum trifagium: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus omnipotens.
Amen.

REGULA XXXIII.

De Obedientia Charitatis.

EXHORTATIO
IN EANDEM,

Obedientiam charitatis, ejusque præstantiam explicat.

T H E M A.

Cassificantes animas vestras in Obedientia charitatis.

I. Petri I. 22.

V E L

In spiritu amoris, & non cum perturbatione timoris procedatur. Reg. 33.

Etsi Ecclesia, & Religio est Christi Domini sponsa, vestitu deaurato charitatis, & virtutis omnigenæ varietate circumdata; ita tamen nobilissima virtutum

nibus, sed alia in hoc, in alio alia excelleret, aliisque palmam prætereret. Sic Religio S. Augustini in charitate & discretione: S. Benedicti, in choro & Dei laude: S. Brunonis in abstinentia & solitudine: S. Dominici in zelo & verbi Divini prædicatione: S. Francisci Seraphici in paupertate & rigore poenitentiae: S. Francisci de Paula, in jejuniis & animi demissione. Ordines militares in fortitudine